

[Anders Andersen]

nytte de afskrivningsmuligheder, man har. Det vil sige, at her stilles man i en helt anden situation end lønmodtagere og andre, der fuldt ud kan udnytte skattefrit de børnetilskud, de får.

Man har også fået konstateret, at hvis man for at eksistere f. eks. må optage lån eller forbruge af formuen, reduceres også afskrivningsmulighederne, hvis man har et forbrug på over 55.000 kr. og en indtægt under 55.000 kr. Det vil sige, at man får en højere skat ved at bruge af formuen, end man ellers ville have fået, hvis denne lov ikke var gennemført.

Det er ud fra disse betragtninger, jeg appellerer til regeringen, der gerne vil have en forenkling af vort skattesystem, og til skatte- og afgiftsministeren, der meget taler om en forenkling. Her kunne man i virkeligheden på én gang gennemføre en forenkling og en retfærdighedshandling. Disse to ting i forening, hr. skatte- og afgiftsminister, vil venstre gerne støtte, det kan jeg garantere for. Her kan man få fuld støtte til en forenkling af vores skattesystem og samtidig til en retfærdigere måde at behandle mange, mange skatteydere på. Det er derfor, vi er medforslagsstillere til ændringsforslag nr. 1 om ophævelse af § 28. Jeg er forundret over, som også fremskridtspartiets ordfører var, at det har været muligt fortsat at samle et flertal for opretholdelse af denne lovbestemmelse.

Hvis ikke regeringen i den 12. time ændrer sin holdning til dette lovforslag, må jeg vel forudse, at ændringsforslag nr. 1 bliver stemt ned, hvor urimeligt det end er.

Ved ændringsforslag nr. 2 gennemfører man en forhøjelse af de 55.000 kr. til 70.000 kr., men det skal ikke have virkning før fra 1980. Det skal altså ikke have virkning for 1978 og for 1979. Jeg synes, det er urimeligt, når man vil gennemføre en regulering, at man ikke lader den få virkning med det samme. Men vel, det er en forbedring af den nuværende urimelige lov, og derfor vil vi stemme for dette ændringsforslag, men vi vil fortsat arbejde på, at denne paragraf i ligningsloven bliver fjernet.

Hagen Hagensen (KF):

Det konservative folkeparti har hverken lod eller del i den § 28, som vi drøfter i dag.

Vi sagde i sin tid, at vi ikke kunne medvirke til, at § 28 blev indført. Vi pegede på forskellige forhold og bl. a. på, at den ikke ville få den virkning, som man mente den ville få.

Jeg kan i det store og hele slutte mig til, hvad hr. Anders Andersen lige har sagt, og vil blot sige, at de såkaldte nulmillionærer netop ikke er kommet ind under § 28, de synes ikke at have været generet af bestemmelsen.

Det er der derimod mange, mange andre, der har været, alt for mange. Det har været til besvær både for dem, der skal beskattes, og for dem, der skal arbejde med skatteligning. Vi kommer ikke bort fra, at det har medført en række urimelige forhold med hensyn til opgørelse af privatforbrug. Jeg kan nøjes med at tage de to ting frem, at børnetilskud, der ellers er skattefrie, skal regnes med til privatforbruget og dermed er med til at bringe § 28 i brug, og at formueforbrug, som det også er nævnt, tages med ind, når man gør privatforbruget op. Det vil i realiteten sige, at den indkomst, som man har sparet op, og som man har svaret skat af én gang, nu beskattes én gang til. Der er altså tale om en slags dobbeltbeskatning.

Så er der også en anden ting. Den måde, man har brugt § 28 på ud over landet, er vist langt fra ensartet. Der har ikke været så mange sager derom, men det er klart, at det kan der ikke komme, hvis man først får gjort forholdene op, som de skal være; så opstår der ikke særlig mange sager, der bringes videre til de skattelignende overinstanser. Men det skal siges, at § 28 sikkert har virket endog meget uens i de forskellige skattekrede. Det antal sager, der har været behandlet rundt omkring i skattekrede viser også, at der på dette felt ikke har været den egentlige lighed for loven, som der gerne skulle være.

Alle disse grunde taler for, at man ophæver lovbestemmelsen, og vi har derfor tiltrådt det ændringsforslag, der er stillet til § 1, om ophævelse af § 28. Vedtages det ikke, må vi erkende, at vi vil stemme for den forbedring, der dog ligger i, at grænsen bliver hævet til 70.000 kr. Vi skulle egentlig for at være med til dette have haft grænsen væsentlig højere op, for alle beregninger viser, at den baseret på 55.000 kr. i 1974 skulle have været i hvert fald på omkring 80.000 kr. nu. Men hvad er det så, man gør? Man laver en grænse på 70.000 kr., der skal gælde fra indkomståret